

[Handelsministeren.]

produktion må derfor i hovedsagen indskrænkes til at omfatte den såkaldte grundproduktion, der medgår til dækning af det hjemlige forbrug på ca. 250.000 tons. Men det er rigtigt, som det ærede medlem siger, at det har stor betydning på længere sigt, at der kan opretholdes en begrænset eksport af sukker også under lavkonjunkturer, og da der hos landbruget er en stærk interesse for sukeroeddyrkning, har, som det ærede medlem også understregede, sukkerfabrikkerne efter samråd med roedyrkerforeningerne fremsat et forslag om, at grundproduktionen suppleres med en begrænset eksportproduktion, der hviler på et specielt økonomisk grundlag. Ordningen går i kort-hed ud på, at eksportproduktionen gennemføres for roedyrkernes og fabrikkernes fælles regning, således at både roerprisen og det beløb, der tilfalder fabrikkerne til dækning af fremstillingsomkostningerne er afhængig af den pris, der opnås ved salg af eksportsukkeret. Denne ordning medfører således ingen risiko for prisreguleringsfonden, men vil tværtimod tilføre fonden et beløb, hvis størrelse ligeledes afhænger af produktionsens økonomiske resultat. Efter sukkertilsynets indstilling har jeg tiltrådt denne specielle eksportordning, som skulle kunne danne et mere permanent grundlag for den danske sukkerekseport og imødekomme landbrugets ønsker om dyrkning af sukkerroer i videst muligt omfang. Under eksportordningen vil der i år blive udlagt ca. 6.000 ha, og da grundarealet er 50.000 ha, vil det samlede udlæg altså blive ca. 56.000 ha.

Jeg mener på baggrund af de oplysninger, vi har fået, at der ikke kan blive tale om en udvidelse af grundarealet i den nuværende situation. Skulle der blive øgede eksportmuligheder til en rentabel pris, så har vi jo de 250.000 t, vi producerer i øjeblikket — der bliver måske næppe brugt det hele på hjemmemarkedet — og dertil kommer de 44.000 t, vi har på lager fra 1964, og yderligere den produktion, der kommer fra de 6.000 ha under B-ordningen.

Niels Eriksen: Jeg takker den højtærede handelsminister for oplysningerne. Nu er det jo sådan med sukker, at priserne og afsætningen kan skifte stærkt. Den højtærede minister ved lige så vel som jeg, at vi skal ikke ret langt tilbage, før der var mangel på sukker i Europa, og før prisniveauet var det tredobbelte eller endda nærmere det firdobbelte af det, vi har i dag. Det er derfor, jeg rejser spørgsmålet. Vi er nemlig i en situation, hvor landbruget er ved at komme i nød, og hvor man gerne så, hvis der var muligheder for udvidet dyrkning af sukkerroer.

Jeg bliver derfor nødt til at stille et tilægsspørgsmål til ministeren. Nu har ministeren lige været ude at rejse, og jeg går ud fra, at ministeren har undersøgt, om der var nogen muligheder for at sælge til Kina. Vi andre leder med lys og lygte for at finde afsætning for vore produkter. (*Tilråb:* På New Zealand!). Ja, jeg har undersøgt det på New Zealand; der var desværre ingen mulighed for at sælge sukker, men jeg kunne heldigvis sælge andre ting.

Det, jeg vil spørge den højtærede minister om, er: har man overhovedet undersøgt betingelserne for salg af sukker til Spanien? Selv om Cuba kommer til at levere det omtalte kvantum på 120.000 t, så har Spanien derudover brug for et kvantum på 80.000 t, og det må dog have vor helt store interesse, hvis der er en mulighed for afsætning af dette kvantum til Spanien.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Det er rigtigt, at prisniveauet kan skifte meget hurtigt, men det skal vel også understreges, at den meget høje verdensmarkedspris, der på et givet tidspunkt var, kun eksisterede en meget kort periode. Hvis der skulle komme en sådan periode igen, så er jeg overbevist om, at det lager, som jeg nævnte før, og bibeholdelsen af det grundareal, som vi netop har bibeholdt, til trods for at der måske havde været, skal vi sige en mulighed for at begrænse det noget, samt